

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 254/2010-42

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. júna 2010 prerokoval sťažnosť T. B., S., zastúpeného advokátkou JUDr. J. F., B., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 44 Cb 48/2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť T. B. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. marca 2010 doručená sťažnosť T. B. (ďalej len sťažovateľ), ktorou namietal porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 44 Cb 48/2005.

2. Sťažovateľ navrhoval vydať nález, ktorým sa vysloví porušenie uvedeného základného práva s tým, aby sa okresnému súdu prikázalo konať bez zbytočných prietáhov.

Sťažovateľ zároveň žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 1 100 € a náhradu trov konania.

3. Sťažovateľ uviedol, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Zo sťažnosti však vyplýva, že sťažovateľ sám svojím právnym úkonom postúpil pohľadávku, ktorá bola predmetom konania na okresnom súde, na spoločnosť R., s. r. o., a zároveň sám požiadal súd o zámenu účastníctva na strane aktívne legitimovaného subjektu. Tento návrh sťažovateľa okresný súd zamietol uznesením z 9. marca 2009, proti ktorému sa sťažovateľ 30. marca 2009 odvolal. O odvolaní sťažovateľa rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 28. októbra 2009 pod sp. zn. 1 Cob 130/2009, ktorým zámenu účastníkov v konaní na okresnom súde pod sp. zn. 44 Cb 48/2005 pripustil. Podľa názoru sťažovateľa okresný súd bol nečinný v období od februára 2009 do polovice októbra 2009.

4. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických a právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

5. Podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy,

na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti fyzickej osoby na konanie pred ústavným súdom je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (I. ÚS 292/09). Ústavný súd už rozhodol, že v kontexte citovaného ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je v zásade „iným zásahom“ pre počítanie lehoty na včasnosť podania sťažnosti (I. ÚS 161/02, I. ÚS 6/03, I. ÚS 292/09). Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bolo na ústavnom súde uplatnené v čase, keď porušenie označeného práva ešte trvalo.

7. Vychádzajúc z obsahu sťažnosti a jej príloh dospel ústavný súd k záveru, že zásah do práv garantovaných čl. 48 ods. 2 ústavy vo vzťahu k nečinnosti okresného súdu bol ukončený 17. decembra 2009, kedy nadobudlo právoplatnosť uznesenie krajského súdu z 28. októbra 2009 sp. zn. 1 Cob 130/2009, ktorým bolo zmenené uznesenie okresného súdu z 9. marca 2009 tak, že sa zámena účastníkov konania pripustila. Sťažovateľ inak sám v sťažnosti špecifikuje ako obdobie nečinnosti iba konanie pred okresným súdom v časovom úseku od februára 2009 do polovice októbra 2009. Ústavnému súdu však bola predmetná sťažnosť doručená 10. marca 2010, t. j. nepochybne po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty. Ústavný súd preto považuje sťažnosť sťažovateľa za podanú oneskorene.

8. Pretože sťažnosť bola odmietnutá ako oneskorene podaná, ústavný súd o ďalších nárokoch na ochranu ústavnosti uplatnených v návrhu na rozhodovanie vo veci samej nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. júna 2010